

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az 1367/2006 rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének (g) pontjával együttesen olvasott 10. cikkének jogellenességén alapul. A felperes azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott intézkedés meghozatalával megsértette az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdését, mivel a Bizottság által alkalmazott rendelkezések – azaz az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének (g) pontjával együttesen olvasott 10. cikke – összeegyeztethetetlenek az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésével. Az 1367/2006 rendelet ezen rendelkezéseinek jogellenessége vezethetett ahhoz, hogy a Bizottság a belső felülvizsgálatra irányuló kérelmet elfogadhatatlannak nyilvánította.
2. A második jogalap másodlagosan azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott intézkedés meghozatalával megsértette azon kötelezettségét, hogy a lehető legnagyobb mértékben az egyezménynek megfelelően járjon el. A felperes álláspontja szerint a Bizottságnak az 1367/2006 rendelet 10. cikkét és különösen az e rendelkezésben szereplő „igazgatási aktusok” kifejezést az Aarhusi Egyezmény 9. cikkének (3) bekezdésével összhangban kellett volna értelmeznie és figyelmen kívül kellett volna hagynia az 1367/2006 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontja szerinti „igazgatási aktus” fogalommeghatározást, amely a felperes szerint túlságosan megszorító.
3. A harmadik jogalap harmadlagosan azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott intézkedés meghozatalával megsértette az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének g) pontját, mivel azt állította, hogy a 2013/687/EU bizottsági határozat nem minősült egyedi hatályú aktusnak.

⁽¹⁾ A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 264., 13. o.)

2014. június 17-én benyújtott kereset – Prysmian és Prysmian cavi e sistemi kontra Bizottság

(T-475/14. sz. ügy)

(2014/C 315/113)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Prysmian SpA (Milánó, Olaszország), és Prysmian cavi e sistemi Srl (Milánó) (képviselők: C. Tesauro, F. Russo és L. Armati ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a határozatot;
- másodlagosan:
  - semmisítse meg a határozat 1. cikkének (5) bekezdését abban a részében, amelyben megállapítja, hogy a Prysmian cavi e sistemi S.r.l. 1999. február 18-tól 2001. november 27-ig részt vett az EUMSZ 101. cikknek és az EGT-Megállapodás 53. cikkének a megsértésében;
  - semmisítse meg a határozat 2. cikkének f) és g) pontját abban a részében, amelyben e rendelkezések a Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l., a Prysmian S.p.a. és a The Goldman Sachs Group Inc. által fizetendő bírság összegét 37 303 000 euróban, a Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. és a Pirelli & C. S.p.a. által fizetendő bírságot pedig 67 310 000 euróban állapítja meg, és
  - a jelen keresetben meghatározott indokok alapján csökkentse a bírságot;
  - semmisítse meg az I. és II. mellékletet az F. R-re utaló részében; valamint
- a Bizottságot kötelezze a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a jelen keresettel a Bizottság által az AT.39610 –elektromos kábelek ügyben 2014. április 2-án hozott C(2014) 2139 végleges határozat megsemmisítését kérik.

Keresetük alátámasztása végett a felperesek kilenc jogalapra hivatkoznak.

1. Első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság a vizsgálat során a felperesek helyiségeiben jogellenes módon hivatalos másolatokat készített a merevlemezekről, és e másolatokat onnan elvitte. A felperesek álláspontja szerint a Bizottság ezáltal túllépte az 1/2003 rendelet ⁽¹⁾20. cikkének (2) bekezdésében előírt hatáskörét.
2. Második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette a versenyjogi eljárások ésszerű időtartamának elvét, mivel az eljárás több, mint 62 hónapon át volt folyamatban. A felperesek állítása szerint a Bizottság megsértette az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (EJEE) 6. cikkének (3) bekezdését, és elmulasztotta a bírságnak a Törvényszék ítélezési gyakorlata szerint történő méltányos csökkentését.
3. Harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette a megfelelő ügyintézés elvét, mivel nem végzett gondos és pártatlan vizsgálatot az enyhítést kérelmezők hiteltelensége miatt. A felperesek állítása szerint a Bizottság nem a kellő fenntartásokkal értelmezte az enyhítést kérelmezők testületi nyilatkozatait, és nem gyűjtötte be az azok alátámasztásához szükséges bizonyítékokat.
4. Negyedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság jogellenes módon felelősnek tekintette a Prysmian Cavi e Sistemi S.r.l. –t a 2001. november 27-ét megelőző időszak vonatkozásában, és ezzel megsértette a személyes felelősség és az egyenlő bánásmód elvét.
5. Ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését abban a tekintetben, hogy egyetemlegesen felelős jogalanyok esetében elmulasztotta a felelősség megosztását.
6. Hatodik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 101. cikket, mivel nem bizonyította az egyetlen folytatólagos jogsértés fennállását, és tévesen értelmezte a releváns piacok jellegét és szerkezetét, amivel megsértette a felperesek védelemhez való jogát.
7. Hetedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem állapította meg a jogilag megkövetelt módon az állítólagos jogsértés tartamát, és különösen annak kezdetét.
8. Nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) bekezdését, az egyenlő bánásmód elvét, valamint az arányosság elvét a bírság alapösszegének, és különösen a jogsértés súlyosságának meghatározása tekintetében. A felperesek álláspontja szerint a bírság alapösszege, valamint a belépési díj („entry fee”) aránytalan, és ezeket az összegeket a jogsértés korlátozott terjedelmére, az arra gyakorolt hatás hiányára, az állítólagos együttműködésnek a 2004-es évet követő csökkenésére, valamint a nyersanyagok árának az eladások értékére gyakorolt jelentős hatására tekintettel ki kellett volna igazítani. A felperesek ezenfelül úgy vélik, hogy a Bizottság megsértette az egyenlő bánásmód elvét, mivel hasonló helyzetben lévő címzettekkel szemben különböző súlyossági tényezőket és belépési díjakat alkalmazott
9. Kilencedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság a felperesek egyik vezetőjét tévesen tüntette fel „A jelen határozat tekintetében releváns személyek neve és szakmai adatai” című felsorolásban.

⁽¹⁾ Az [EUMSZ 101 cikkben] és [az EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet 2. kötet 205. o.)

2014. július 24-én benyújtott kereset – Spanyolország kontra Bizottság

(T-548/14. sz. ügy)

(2014/C 315/114)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Spanyol Királyság (képviselő: A. Rubio González Abogado del Estado)

Alperes: Európai Bizottság